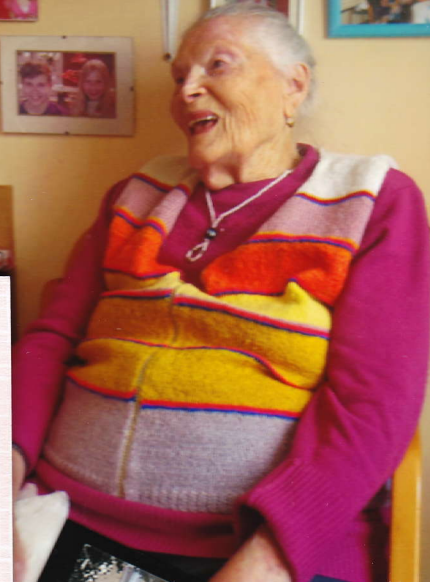

pracovaly: Tereza Červinková
Elen Kordíková
Aneta Sichyngrová
Nikola Sichyngrová
ZŠ Žernosecká

Pamětnice

Božena Vodičková

Životopis

Božena Vodičková se narodila 14. září 1919 (tedy rok po ukončení první světové války a založení Československa) v malé vesničce Trávník, okres Hradec Králové. Tam žila v malé chaloupce spolu s maminkou, tatínkem a třemi sourozenci, dvěma staršími sestrami a svým dvojčetem, bratrem Františkem. Paní Vodičková prožila moc krásné dětství. Rodiče měli velmi dobrý vztah a děti nezažily, že by se hádali. Tatínek byl celoročním zaměstnancem cukrovaru v Syrovátce-Dobřenicích, kam mu paní Vodičková jako malá vozila obědy. Maminka byla v domácnosti a starala se o rodinu a o hospodářství s mnoha zvířaty – krávy, slepice, králíci. Také uměla utlouct moc dobré máslo.

Ve svých devatenácti letech se Božena Vodičková vdala. Její manžel byl příručím v obchodě se smíšeným zbožím. Společně se odstěhovali do Prahy. Narodily se jim dvě dcery, které se o svou maminku vzorně starají. S manželem spolu prožili krásných 48 let.

Období druhé světové války (r.1939-1945) prožila rodina Vodičkových v klidu. Poznamenal je až nástup komunistů v roce 1948. Byli totiž živnostníky vlastníci obchodu se smíšeným zbožím, kteří nevstoupili do Komunistické strany. Když chtěla jít jejich dcera studovat, bylo jim řečeno, že jako dcera živnostníků na to nemá nárok. Jak paní Vodičková sama říká, že být živnostníkem bylo, jako být „nějaká zkáza poznamenaná“. Poté, co přišli o svou živnost, pracovala paní Vodičková v jiném obchodě a manžel pracoval jako zámečník v ČKD Praha-Vysočany.

V současné době žije paní Vodičková, která už má devět vnoučat a pravnoučat, ze zdravotních důvodů v Domově pro seniory v Praze 8, Kobylisích. Je zde velmi spokojená.

*Manžel a rodiče
paní Vodičkové*

Znárodňování živností

Sociální perzekuce živnostníků

Od podzimu 1948 a zvláště z počátku roku 1949 docházelo k ostrému vystoupení proti živnostníkům.

Sociální perzekuce se projevovala zejména omezováním přidělů surovin, zboží či pracovních sil.

Vyřazení živnostníků z tzv. vázaného trhu postihlo živnostníky zvláště těžce. Od této chvíle museli veškeré zboží (textil, obuv, potraviny) obstarávat na volném trhu za neúnosně vysoké ceny. Řemeslníci a obchodníci byli tak nuceni odhlašovat své živnosti.

Jen v lednu 1949 zaniklo v českých zemích 2 781 živností, a během onoho roku ze 110 tisíc prodejen zmizelo na 65 tisíc. Likvidace soukromých živností vyvrcholila v letech 1950-52.

Bylo tak realizováno usnesení komunistického vedení z 17. dubna 1950 o akci "Ř" tj. o přechodu živností k vyšším formám podnikání.

r. 1948

Návštěva u pamětnice

Bylo hezké květnové odpoledne a my (Aneta Sichyngrová, Nikola Sichyngrová, Elen Kordíková a Tereza Červinková, všechny z 5.C) jsme spolu s naší paní učitelkou Mgr. Jitkou Follprechtovou vyrazily od naší ZŠ Žernosecká na návštěvu za paní Boženou Vodičkovou do Domova pro seniory v Kobylisích. Na návštěvu u pamětnice, která nám byla vybraná v rámci projektu Příběhy našich sousedů, jsme se všechny moc těšily. Trochu jsme se, ale také bály co nás čeká, nikdy jsme totiž s nikým rozhovor nedělaly. Zvládneme to?

Když jsme dorazily do Domova seniorů, paní Vodičková na nás již čekala a moc mile nás přivítala. Ocitly jsme se v jejím malém, ale moc útulném pokojíčku. Všude na stěnách byly fotografie v rámečcích. Usadily jsme se ke stolku s bílo-červeným kostičkovaným ubrusem a paní Vodičková nám začala vyprávět o svém životě. Nervozita z nás rychle spadla. Napjatě jsme poslouchaly o dětství v malé vesničce i o životě s manželem v Praze. Při vyprávění nám čas rychle utíkal a než jsme se nadály, byl náš rozhovor s milou paní Vodičkovou u konce.

Moc děkujeme paní Vodičkové za její ochotu vyprávět nám svůj životní příběh. Vzaly jsme si z něj poučení, že jaký si život uděláme, takový ho budeme mít a že si musíme vážit toho, co máme. Snad se nám podaří prožít tak šťastný jako paní Vodičková.

Také moc děkujeme projektu Příběhy našich sousedů za báječnou zkušenost.